

РЕШЕНИЕ

№ 1951

гр. София, 09.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4500** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалният кодекс/АПК/ във връзка с чл.29 ал.6 от ЗАКОН за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /ЗДРОПБГДСРСБНА /
Образувано е по жалба вх.№ 2555/12.04.2019г. по описа на Комисията за разкриване на документите за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, /КРДОПБГДСРСБНА/ , от Б. В. Х. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място], [улица] срещу Решение № 2-1585/19.03.2019г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта в която е обявена установената принадлежност към органите по чл.1 от ЗДРОПБГДСРСБНА на Б. В. Х. .

Жалбоподателят Б. Х. твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречи с материално-правни разпоредби. В съдебно заседание редовно призован, се представлява от адв. В. А., която поддържа жалбата, оспорва съдържанието на документите, въз основа на които е обявена принадлежността на жалбоподателя към органите на Държавна сигурност. Твърди, че на посочените дати на вербовка, Х. не се е намирал на територията на Република България, постоянно е

живял и пребивавал в Германия. Моли оспореният акт да бъде отменен, не претендира разноски.

Ответникът – Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на българската народна армия, редовно призована, се представляват от юрк.Ц. с пълномощно по делото. Ответникът оспорва жалбата като неоснователна, представя по делото писмен отговор и писмени бележки.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази, поотделно и в тяхната цялост, всички представени доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

КРДОПБГДСРСБНА /Комисията/ на основание чл.26 ал.1 т.4 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е изисквала от Председателя на Управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, да ѝ бъде предоставена информация за физически лица, еднолични търговци, членове на контролни и надзорни органи на търговски дружества, на политически партии и на неперсонифицирани правни субекти във връзка с разпоредбата на чл.62 ал.12 т.1-т.3 от Закона за кредитните институции.

На 06.03.2017г. в КРДОПБГДСРСБНА /Комисията/ е получено Писмо-отговор от Председателя на управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, с което комисията е уведомена, че писмото ѝ е изпратено по компетентност на синдиците на К. /в несъстоятелност/.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 12, т.3 от Закона за кредитните институции, в 6-месечен срок от вписване в търговския регистър на решението по чл.13 от Закона за банковата несъстоятелност, синдикът на банка в производство по несъстоятелност оповестява физически и юридически лица, които са съобщили за прехвърляне на вземането си или са направили волеизявление за прихващане след поставяне на банката под специален надзор /К. е поставена под специален надзор с Решение № 73/20.06.2014г. на У С на БНБ/, като в чл. 62, ал. 16, т. 3 от ЗКИ изрично е разписано, че в хипотезата на чл. 62, ал. 12, т.3 от ЗКИ •- това са имената на физическите лица, наименованията и правната форма на юридическите лица, едноличните търговци и неперсонифицираните правни субекти, видът и стойността на сделката-

Конкретно за проверката на лицата по чл. 62, ал. 12, т.3 от ЗКИ с писма на синдиците на К. с вх.№ 5146/18.05.2017г. и с вх.№ 5949/08.06.2017г. по описа на Комисията, са предоставили на Комисията списък с исканата допълнителна информация /по-конкретно ЕГН на физическите лица, дата на уведомление и вид на сделката/, която е достатъчна, за да се установят по безспорен начин физическите и юридическите лица в оповестените на интернет страницата на ФГВБ списъци. В приложения към писмата списък фигурира и името на жалбоподателя с извършена 1 брой цесия, извършена на 26.11.2014г.

В тази връзка жалбоподателят Б. В. Х., фигурирайки в оповестения списък по чл.62 ал.12 т.3 от ЗКИ подлежи на задължителна проверка по чл.26 ал.1 т.4 пр.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

На 19.03.2019г. КРДОПБГДСРСБНА издава оспореното решение №2-1586/19.03.2019 г., а мотивите на комисията са обективирани в Протокол № 11 от 19.03.2019г., удостоверяващ проведено заседание на същата дата. Решението е основано на следните писмени доказателства

1. Извлечение от регистрационен дневник, в който: под №70065 на 06.09.84 г. е вписана регистрацията на секретен сътрудник - агент с псевдоним „П."

към поделение ДС - 06-05-02, с дата на вербовка - 06.08.84 г., в графа „съобщение за изключване на СС" е отразено: дата на писмото - „22.02.90", причина за изключването на СС - „изч. възм."; архивния номер на лично дело - „1а-31269 " и последна страница от дневника, от който е видно, че е номериран, прошнурован и подпечатан с печата на на поделението на 30.01.1984 г. и съдържа 195 листа – лист 29 и 30 от делото/;

2.Картони - Строго секретно! Обр. 4-2 броя за вербуването на жалбоподателя с посочени: три имена - Б. В. Х., рождена дата - 30.11.1953 г., месторождение - [населено място], дата на вербовка - 6.8.1984 г., с вписана категория „агент" и псевдоним „П.", №70065, в 06-то управление на ДС, 05 отдел, 02 отделение, архивен № „1а 31269", с отразен в графата „кой го ръководи" - Х. - общо 2 листа – лист 31 -32 от делото',

3.Картон - Строго секретно! Обр. № 6 -• 1 брой с посочени: три имена на Б. В. Х., [дата на раждане] , с псевдоним „П.", категория на секретен сътрудник -- агент, в 06 управление на ДС, 05 отдел, 02 отделение, дата на регистрация - 06.09.84 г., дата на вербовка - 6.8.1984 г., в графа „промяна в категория" отразен „1А-31269", л.д. № 70065, отразено ръкописно най-отгоре „22.2.90", с отразен оперативен работник Х. - лист 33 от делото;

4.Лично дело № 1А-31269 на жалбоподателя като агент „П." с рег. № 70065 - общо 6 листа, съгласно заверителен надпис от 19.02.90, съдържащо документи, въз основа на които е установена принадлежността му към ДС - документи от ръководилия го щатен служител, а именно: рапорт за извършена вербовка на жалбоподателя на 6.08.1984г., регистрационна бланка за регистрация на Б. В. Х. като секретен сътрудник - агент с псевдоним „П." на 06.09.1984г., регистрационен № 70065, предложение за изключване на агент „П." – лист 34-40 от делото.

В хода на проведеното съдебно производство по делото като писмени доказателства е приета административната преписка и удостоверение за сключен граждански брак на жалбоподателя с немска гражданка. Излагат се твърдения, че от месец юни 1983г. жалбоподателят трайно се е заселил в Германия. Оспорва се съдържанието на документите, въз основа на които по отношение на жалбоподателя е установена и обявена принадлежността му към органите по чл.1 от Закона.

Съдът, въз основа на установената фактическа обстановка, достигна до следните правни изводи:

Оспорва се в срок подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (Комисията), която по силата на чл. 29. ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Съставът на комисията е определен с решение на Народното събрание, прието на 17.05.2012г. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички

членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. От последното следва, че е спазено изискването решенията да се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване. За обявяването на принадлежността на жалбоподателя Х. към органите на Държавна сигурност, са гласували шест членове на Комисията, присъствали на заседанието. Отсъства един член на Комисията – А. Х., поради ползване на платен годишен отпуск. Изложеното обосновава извод, че решението е взето в съответствие с изискванията за необходимия кворум и мнозинство, поради което е взето от компетентен орган.

Решението е прието в предвидената от закона писмена форма и има съдържанието, което по отношение обявяването на дейност като секретен сътрудник е посочено в чл. 29, ал.2, т.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, като са описани и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 от закона.

Решението съдържа посочване на задължителен реквизит по чл.29, ал.2 т.2, от Закона, за секретен сътрудник - трите имена на лицето по документ за самоличност; дата и място на раждане; трите имена на вербувания и ръководилия го щатен или нещатен служител; структурата или структурите, в които е осъществявано сътрудничеството; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството; използваните псевдоними и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1; кога е снето от действащия оперативен отчет, както и публичната длъжност или публичната дейност, която е заемало или извършвало или заема или извършва по време на проверката. В също е посочено, че е секретен сътрудник - агент

Съгласно § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на закона, „секретни сътрудници” са български граждани, оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 в качеството на резиденти, агенти, съдържатели на явочни квартири, съдържатели на секретни (конспиративни) квартири, осведомители, доверени лица и информатори.

Доказателства, че жалбоподателят е бил секретен сътрудник на ДС, се съдържат в посочените и изброени от съда документи - извлечение от регистрационен дневник; Картон - Строго секретно! Обр. 4-2 броя; Картон - Строго секретно! Обр. № 6 - 1 брой; арх. дело № 1а-31269, съдържащо документи от ръководил го щатен служител Х.).

Данните, посочени в Картон Обр. 4 и Обр. № 6 като три имена на жалбоподателя - Б. В. Х., рождена дата - 30.11.1953г., месторождение - [населено място], рег. №70065, категория на секретно сътрудничество - агент с псевдоним „П." в поделение на ДС 06-05-02, номер на лично дело № 1а-31269, ръководилия го щатен служител Х., съвпадат със съдържащите се в кориците на самото дело.

Документите в лично дело № 1а-31269 касаят само една категория секретно сътрудничество агент и представляват документи от ръководилия лицето щатен служител.

Видно от регистрационната бланка, съдържаща се в лично дело № 1а-31269, жалбоподателят Б. В. Х., [дата на раждане] е регистриран под № 70065 по централизования отчет на ДС на 06.09.1984 г., като секретен сътрудник - агент с псевдоним „П.".

От извлечението на регистрационния дневник е видно, че на 06.09.84г. под № 70065 е вписана регистрацията на секретен сътрудник агент с псевдоним „П.", поделение,

вербовало секретния сътрудник 06,05,02, дата на вербовка - 06.08.84 г., номер на лично дело 1а-31269.

В тази връзка Комисията е установила, че информацията, съдържаща се в архивните документи, послужили за издаване на обжалваното решение и представени с административната преписка е единна и непротиворечива и на база на тях е установила принадлежността на жалбоподателя към органите по чл. 1 от закона, изцяло в съответствие със законовите изисквания.

В този смисъл Комисията обосновано и законосъобразно се е произнесла въз основа на архивни документи, съдържащи единна, непротиворечива и достатъчна информация за наличието на регистрирана принадлежност на жалбоподателя като секретен сътрудник - агент на бившата Държавна сигурност. Посочените документи са от обхвата на изброените в чл. 25, т. 3 от специалния закон, представляват документ по смисъла на §1, т. 1 от ДР на закона, предадени са от орган по чл.16 от закона, и при наличието им, Комисията е била длъжна да издаде решение, с което да обяви принадлежността на жалбоподателя.

Оспореният административен акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на ЗДРДОПБГДСРСБНА.

На основание чл. 25, т. 3 от закона, обстоятелството по принадлежност към органите по чл. 1 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, като за установяване на дейност на секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.

Посочените документи в чл. 25 т.3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА не са изчерпателно изброени и освен това в закона няма изискване всичките документи да са кумулативно налице.

Съдът счита, че на базата на така представените документи, безспорно е доказано обстоятелството, че Б. В. Х., като агент на ДС, се явява секретен сътрудник по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Всъщност твърденията на адв.А., че жалбоподателят е сключил граждански брак с немска гражданка и от 1983 година постоянно пребивава и е адресно регистриран на територията на Германия, както и че е с двойно гражданство – немско и българско, по никакъв начин не изключват факта, последният да е посещавал България, както и да е осъществявал дейност като секретен сътрудник – агент. С оглед гореизложеното, неоснователни са доводи в жалбата и тези изложени в открито съдебно заседание за липса на принадлежност към органите по чл. 1 от закона по отношение на господин Х..

В действията си по проверка и обнародване на събраната информация, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, без възможност за избор и свободна преценка между два и повече нормативно допустими правни резултата. Анализът на чл.25 от закона сочи, че изброените в

него документи е алтернативно, а не кумулативно. Наличието на който и да е от тях/ картони обр. 4 – 2 бр.; картони обр.б – 1 брой, документи съдържащи се в лично дело Ia-31269 – рапорт за извършена вербовка на жалбоподателя на 06.08.1984г. регистрационна бланка за регистрация на жалбоподателя като секретен сътрудник – агент с псевдоним „П.“ на 06.09.1984г., регистрационен № 70065, предложение за изключване на агент „П.“ е достатъчно основание за обявяване на принадлежност по смисъла на ЗДРДОПБГДСРСБНА. Законодателят не изисква доказването на някаква дейност за обявяване принадлежността на едно лице към органите по сигурността в предходния режим, действал в страната ни от 1944-1989год. С решението си по конституционно дело № 14/2011год от 04.03.2012год Конституционният съд на Република България е постановил, че в рамките на законодателната целесъобразност парламентът е преценил, предвид унищожаването на голяма част от личните и работните дела на секретните сътрудници, че принадлежност към посочените органи може да се установява с всякакви по вид документи от архивите им, при осигуряване на гаранции за правата на засегнатите лица. Съгласно §1 т.1 от допълнителните разпоредби на ЗДРДОПБГДСРСБНА "документ" е всяка записана информация независимо от материалния й носител, включително информацията в автоматизирани и комплексни информационни системи и бази данни/ поради тази причина и направеното оспорване от страна на пълномощника на жалбоподателя на документите послужили да се обяви принадлежността на доверителя му се явява неоснователно/. Наличието само на някой от посочени в разпоредбата на чл.25 т.3 от ЗДРДОПБГДСРСБН документи за секретен сътрудник е достатъчен, за да бъде установен за такъв от комисията.

Не е нарушен принципа на истинност –чл.7 ал.1 от АПК, тъй като компетентния административен орган правилно е установил фактите от значение за случая и правилно е приложил ЗДРДОПБГДСРСБН, съгласно предвидения специален ред в цитирания закон и на базата на изброените документи по чл.29 ал.2 т.2 от същия закон, които са съхранявани и се намират във ведомството на административния орган.

Не е нарушен и принципът на чл.12 от АПК – достъпност, публичност и прозрачност, тъй като на основание чл.22 т.1 от АПК за оспорения административен акт е предвидено специално производство, с оглед естеството му в което не е предвидена възможност за уведомяване на проверяваното лице за събиране на гласни доказателства, за проверка на реда и условията за съставяне на архивни документи за вербоване, за изследване наличието на фактическа дейност на секретен сътрудник. В този смисъл не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Решението на Комисията, съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, поради което съдът счита за неоснователни изложените от жалбоподателя доводи за допуснати нарушения на чл. 59 от АПК.

На следващо място следва да се посочи, че правомощието на

КРДОПБГДСРСБНА по чл. 4 от ЗДРДОПБГДСРСБН е ограничено само до установяване, т. е. констатиране принадлежността на лицата по чл. 3 към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, от където и следва, че липсва законово вменено задължение на органа да изследва: дали има провеждане на реална (активна) агентурна дейност от лицето; дали същото е вписано в картотеката и в регистрационните дневници без негово съгласие; дали лицето е реализирало дадена дейност. Или казано по друг начин - при действащия закон КРДОПБГДСРСБНА е длъжна да обяви принадлежност към органите по чл. 1 от закона при установена регистрация. Решенията на комисията имат декларативен характер.

Предвид изложеното и съгласно трайната практика на Върховния административен съд, съдът приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

При този изход на делото, разноски се дължат на ответника, които са своевременни заявени. На основание чл.143 и чл.144 от АПК във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените мотиви и на основание чл.172 ал.1 и ал.2 пр.4 от АПК, Административен съд – София град, III-то отделение - 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. В. Х. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място], [улица] срещу Решение № 2-1585/19.03.2019г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта в която е обявена установената принадлежност към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на Б. В. Х. .

ОСЪЖДА Б. В. Х. ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за разкриване на документите за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, /КРДОПБГДСРСБНА/ сумата от 100 /сто / лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: